

ningsprojekt, der ca. 3 år efter lovens ikrafttræden skal afgive en evalueringsrapport. Den skal bl.a. belyse omfanget og virkningen af afgørelser om fælles forældremyndighed, betydningen af fokus på barnets perspektiv og inddragelse af barnet, samt virkningerne af forældrenes fælles ansvar for barnet. Samtidig skal eksisterende statistikker udbygges, så der tilvejebringes løbende oplysninger om børns familieforhold.

Aftalepartierne er enige om at mødes, når resultaterne af forskningsprojektet foreligger for at drøfte, hvordan området har udviklet sig. Ministeren vil årligt indbyde aftalepartierne til en drøftelse af lovens virkninger.

Aftalepartierne har aftalt at mødes, når forslag til lov om forældreansvar har været i høring hos organisationer og myndigheder, således at eventuelle nye problemstillinger, som der ikke er taget højde for i lovforslaget, kan drøftes blandt partierne med henblik på at finde en fælles løsning af disse.

Aftalepartierne har endeligt drøftet, om der som led i den øgede mulighed for fælles forældremyndighed, der følger af forældreansvarsloven, kunne være andre problemstillinger i forhold til delte familiers økonomi, der knytter sig hertil. Partierne har ikke taget stilling hertil, men finder det hensigtsmæssigt, at Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender får udarbejdet en oversigt over den eksisterende viden om de faktiske forhold i delte familier.”

Lovforslaget bygger i øvrigt i det væsentlige på de lovudkast og anbefalinger, som udvalget fremkom med i betænkningen, samt på de høringssvar over betænkningen, som Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender har modtaget, jf. herved nedenfor pkt. 12. Der henvises desuden til forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af forældreansvarsloven (Behandling af retssager om forældremyndighed og tvangsfuldbyrdelse), der er fremsat samtidig med dette lovforslag.

Lovforslaget har som grundlag lov om forældremyndighed og samvær, jf. lov nr. 387 af 14. juni 1995 med senere ændringer. Der er taget hensyn til de ændringer, der er gennemført ved lov nr. 461 af 7. juni 2001 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love som følge af børneloven og ved lov nr. 466 af 9. juni 2004 om ændring af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning og forskellige andre love (regelforenkling på det familieretlige område m.v.). Desuden er der inddraget de ændringer, der er gennemført ved lov nr. 434 af 8. maj 2006 om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen. Endelig er medtaget de ændringer, der er gennemført ved lov nr. 525 af 24. juni

2005 om udmøntningen af strukturreformen på det familieretlige område, og lov nr. 532 af 24. juni 2005 om regional statsforvaltning.

Selv om forslagene fra udvalget om forældremyndighed og samvær indebærer, at kun en del af de eksisterende regler foreslås realitetsændret, har Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender valgt at udarbejde en ny hovedlov. Dette skyldes behovet for at skabe bedre overblik. Hertil kommer, at der i en stor del af de regler, som ikke foreslås realitetsændret, må foretages konsekvensændringer af henvisninger og formuleringer som følge af foreslåede nydannelser, navnlig den nye adgang til at træffe afgørelse om barnets bopæl, jf. lovforslagets § 17. Derudover medfører lovforslagets § 4 med grundprincippet om, at alle afgørelser skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, at kriterier i en række enkeltbestemmelser foreslås ophævet.

1.2. Oversigt over lovforslaget

Lovforslaget indeholder en gennemgribende revision af reglerne om forældremyndighed og samvær.

Med lovforslaget indføres en række grundlæggende principper, der skal være med til at sikre, at afgørelser efter loven altid træffes efter, hvad der er bedst for barnet.

Titlen på loven, ”forældreansvarslov”, er med til at understrege et af loven hovedprincipper, nemlig at et barn har ret til to forældre. Dette grundlæggende princip indebærer, at forældrene – uanset at de ikke lever sammen længere – skal tage ansvar for barnet, dels ved at drage omsorg for barnet, dels ved at samarbejde omkring væsentlige beslutninger om barnet. Det er også begge forældres ansvar, at der er samvær med den forælder, som barnet ikke bor hos.

Dette grundlæggende princip fastslås ved, at det er lovens klare udgangspunkt, at forældrene har fælles forældremyndighed, og at dette fællesskab omkring barnet fortsætter i tilfælde af en samlivsophævelse. Til forskel fra den tidligere lovgivning bliver det med forslaget muligt for domstolene at bestemme, at den fælles forældremyndighed skal fortsætte, selv om en af forældrene ønsker fællesskabet ophævet.

Et andet grundlæggende princip i loven er, at alle afgørelser skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet. Kriteriet tager udgangspunkt i artikel 3 i FN's Børnekonvention og må til enhver tid tolkes som den bedst tænkelige løsning for hvert enkelt barn og bero på en individuel vurdering af netop dette barns forhold – herunder barnets egen indstilling – sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der i øvrigt